### 1. Tecvidin Tanımı, Amacı ve Önemi

Sözlükte bir şeyi güzel yapmak ve süslemek anlamına gelen tecvid, Kur'an-ı Kerim'i doğru ve güzel okuma kurallarını içeren bir ilimdir. Daha özel bir tanımla tecvid, Kur'an harflerinin mahreç ve sıfatlarını ele alan ilimdir. Bu ilmin konusu, Kur'an-ı Kerim'in harfleridir.[1]

Yüce Allah (c.c.), Kur'an'ın "tertil" üzere indirildiğini bildirmiştir.[2] **"Kur'an'ı tertil üzere oku!"**[3] emriyle de Peygamberimize (s.a.v.) ve onun şahsında bütün Müslümanlara bir sorumluluk yüklemiştir. Ayette geçen "tertil" kelimesinin manasını Hz. Ali (r.a.), "harflerin güzel çıkarılması ve durulacak yerlerin iyi bilinmesi" şeklinde açıklamıştır.[4] Bu sorumluluğun farkında olan âlimler, "Kur'an'ı ağır ağır, tane tane, harflerin hakkını vererek ve anlayarak okumanın önemi" üzerinde durmuşlar, Peygamberimiz (s.a.v.) ve sahabilerin Kur'an okuyuşlarındaki uygulamalarını tespit ederek "Tecvid İlmi" adı altında sistematik hâle getirmişlerdir.

Kur'an-ı Kerim, Allah (c.c.) tarafından Arapça olarak indirilmiştir. Kur'an'ın lafızları, içindeki yüce manaları koruyan bir mahfaza durumundadır. Kur'an'ın lafız ve manalarındaki bütünlüğün korunması için öncelikle lafızları düzgün okunmalıdır. Bu da onun belirli kurallara göre okunmasını zorunlu kılmaktadır. Peygamberimiz (s.a.v.) Kur'an'ı tecvidli olarak okumuştur. Sahabe-i Kiram ve onlardan sonra gelen bütün nesiller de Kur'an'ı tecvidli okumaya ayrı bir özen göstermişlerdir.

Tecvid ilminin amacı, Kur'an'ın indirildiği şekilde okunmasını sağlamaktır. Tecvid kurallarını uygulayan kimse, Kur'an-ı Kerim'i Arapçanın fonetiğine uygun bir ses ahengiyle doğru ve güzel okur. Böylece hatalı ve yanlış okuyuşlardan korunmuş olur.

Kur'an lafızlarının doğru ve güzel okunmasını sağlayan kuralları bize tecvid ilmi öğretir. Dolayısıyla tecvid, Kur'an tilavetinin ayrılmaz bir özelliğidir. Kur'an'ın lafız ve manalarındaki ahenk, ancak tecvid kurallarına uygun bir okuyuşla ortaya çıkar.

#### YORUMLAYALIM

**SAKARYA TÜRKÜSÜ**

İnsan bu, su misali, kıvrım kıvrım akar ya...
Bir yanda akan benim, öbür yanda Sakarya.
Su iner yokuşlardan, hep basamak basamak.
Benimse alın yazım, yokuşlarda susamak.
Her şey akar: Su, tarih, yıldız, insan ve fikir...
Oluklar çift: Birinden nur akar, birinden kir.
Akışta demetlenmiş büyük, küçük, kâinat...
Şu çıkan buluta bak, bu inen suya inat!
Fakat Sakarya başka, yokuş mu çıkıyor ne?
Kurşundan bir yük binmiş köpükten gövdesine
...

*Necip Fazıl Kısakürek, Çile, s. 399.*

Yukarıda giriş mısraları verilen şiirin tamamını, şairin "Çile" adlı kitabından bulunuz. Bir arkadaşınızdan önce gelişigüzel, sonra da vurgu, tonlama ve duraklara dikkat ederek okumasını isteyiniz. İki okuyuş arasındaki farkları ahenk, anlam ve insan üzerindeki etkisi açısından tartışınız.

1 Abdurrahman Çetin, Kur'an Okuma Esasları, s. 76.
2 bk. Furkân suresi, 32. ayet.
3 Müzzemmil suresi, 4. ayet.
4 İbn Cezeri, en-Neşr fi Kıraati'l-Aşr, C 1, s. 209.